

Cap. 12. v. 1. A wulki send, dwije szi, a schesz djeſacj
zejch bu widženy na nebju, dnjow.
žonſta bjesche ſe ſlonzom wo-
bleczena, a mjeſa; bjesche pod
jeje nohomaj, a na jeje kovi
bjesche krona wot dwanacie
vjesdow.

2. A wona bjesche čescká,
wolasche, a prozowasche ſo
kporodženu, a mjejesche wul-
ku cíwjelu, ſo by porodžila.

3. A druhízejch ſo pokafa
na nebju, a laj, wulki cjer-
wenn ſmij, kij ſydom kowow
mjejesche, a djeſacj rohov, a
na ſwojich kowach ſydom
kronow.

4. A jeho kopusch čenesche
ſa ſkobu čeczinu tych nebestich
vjesdow, a cíjemu je na ſemju.
A ton ſmij ſtupi psched tu žon-
ſtu, katraž porodžicj mjejesche,
ſo * by, dñj by porodžila, jeje
džjecjo pojrel.

* Matth. 2, 13.

5. A wona porodžil ſyna,
hulčatko, katraž ſchickich po-
hanow dyrbesche paſz, ſe želes.
ſnim prutom, a jeſe džecjo bu
prejcj tornene k Bohu a k jeho
ſtolu.

6. Ta žonſta pak cíeknu do
puſtziny, djež ma mjeſto wot
Boha pschihottowane, ſo by
tam ſejivena buka psches rau-

send, dwije szi, a schesz djeſacj

Epift. na S. Michala.

7. **A** * wojna ſo ſbjenu we
nebeſach, Michal a jeho
Jandzeljo wojowachu ſe ſni-
jom, a ſmij wojowasche, a jes-
ho Jandzeljo:

* Dan. 10, 13. 21.

8. A nedobichu, tejch jich
mjeſto nebju wjazh namakane
we nebeſach.

9. A ton wulki ſmij * bu
wucjíznem, ton starý † had,
kotremuž rječaju čert a Sa-
tan, kij zykh ſwjet ſawedje, a
won bu cíjneny na ſemju, a
jeho Jandzeljo buchu ſním
cíjneni.

* Rue. 10, 18. † Gen. 3, 1. 4. 15.

10. A ja ſlyſchach wulki loš,
kij djeſche we nebeſach:
Ujetk je ſo wopokalo
ſbozie, a mož a kraleſtwo
nascheho Boha, a wosch-
nosk jeho Kryſtuska, dokelj
ſacjízneny je ton wobſkor-
jowar naſkich bratrow,
kij jich pola naſcheho Bo-
ha wobſkorjo waſche
wodnjo a wnozy.

11. A woni ſu jeho
pschewinuli psches reho
Jehnecja Krej, a psches
ſlowo ſwojeho ſwjetſe-
nja,